

σρου· νῦν δὲ δι' ἐξόδων συμπατριωτῶν τινων φίλων καὶ συζηλωτῶν τοῦ μακαρίτου Εὐστρατίου τῆ ἰδίᾳ φράσει ἐτυπώθη ἀκριβῶς τε καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν παρὰ τοῦ ἐν Ἱερομονάχους κυρίου Γεδεῶν ἀγιοταμίτου τοῦ Κυπρίου. Ἐν Λειψία παρὰ Ἰωάννη Γότλοπ Ἐμμανουήλ Βορέιτσκοφ, αψξ'. εἰς 4ον.

(225) — Θεοφυλάκτου Ἐρμηνεῖα εἰς τὰ τέσσαρα Ἱερὰ Εὐαγγέλια, μεταφρασθέντα εἰς ἀπλὴν φράσιν παρὰ τινος ἀνωνύμου. Ἐν Λειψία αψξά. εἰς φύλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Πολλοὶ νομίζουσι ὅτι ὁ μεταφραστὴς τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων εἶναι ὁ Νικηφόρος Θεοτόκης, ὅστις εὗρισκεται τότε εἰς Λειψίαν. Μετετυπώθη ἐν Βενετίᾳ τὸ 1802 παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. Ἡ ἔκδοσις αὕτη εἶναι ἡ τρίτη, ἥτις ἔγινε δαπάνη τοῦ τιμιωτάτου κυρίου Εὐσταθίου Μίτζη, ὡς σημεῖοι ὁ τυπογράφος ἐν τῷ Προμετωπίῳ, προσθέτων ὅτι ὁ ἀνωνύμος μεταφραστὴς εἶναι ἀγῆρ σοφὸς καὶ πεπαιδευμένος. Δὲν ἔτυχεν εἰς χεῖράς μου ἡ δευτέρα ἔκδοσις καὶ ἐπομένως ἀγνοῶ τὴν χρονολογίαν τῆς.

(226) — Τῶν ἀγίων Συνόδων τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας τῶν ἀναπᾶσαν τὴν Οἰκουμένην συναθροισθεισῶν Οἰκουμενικῶν τε, καὶ Τοπικῶν, νέα καὶ θαυφιλεστάτη συνάθροισις, ἐν ἧ περιλαμβάνονται καὶ οἱ Κανόνες τῶν Θείων Ἀποστόλων, καὶ αἱ διαταγαὶ τῶν αὐτῶν διὰ Κλήμεντος τοῦ Ῥωμαίου. Ἐπι δὲ καὶ αἱ Κανονικαὶ Ἐπιστολαὶ τῶν κατὰ μέρος Ἀγίων Πατέρων. Καὶ τὸ σύνταγμα Γελασίου τοῦ Κυζικηνοῦ τῶν κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ Σύνοδον πραχθέντων. Νῦν πρῶτον Ἑλληνιστὶ μόνον τύποις ἐκδοθεῖσα, κοσμηθεῖσα τε, καὶ ἐν τάξει ἀρίστη τεθεῖσα σπουδῆ, καὶ πόνῳ τοῦ Παναϊδεσιμωτάτου, καὶ ἱερολογιωτάτου Σπυριδῶνος Μήλια, Τοποτηρητοῦ Φιλαδελφίας, καὶ τῶν ἐν ταῖς κλειναῖς Ἑνεταῖς Ἑλλήνων Προέδρου. Συνδρομῆ δὲ, καὶ ἀναλώμασι τοῦ εὐσεβεστάτου Πολυμέρου Παουλίη ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐν Χαρισίσις 1761. Τόμ. 2. εἰς φύλ.